

utazott feleségem. Haladásom során a Szilágyi Erzsébet fasor és Városmajor utca kereszteződésében nekiütköztem a Városmajor utca irányából érkező [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] t [REDACTED] forgalmi rendszámú személygépkocsinak.

A baleset következtében személyi sérülés nem történt. Tekintettel arra, hogy a járművem már nagyon régi és az ütközés következtében sem keletkezett jelentős károm, kártérítési igénnyel nem kívántam élni és a másik jármű vezetője sem közölte velem, hogy rendőri intézkedést kíván, ezért a baleseti helyszínt adataim hátrahagyása és a rendőri intézkedés előtt elhagytam.

Rendőri feljelentés alapján a fenti szabálysértési hatóságnál az ügyben ellenem és a másik jármű vezetője ellen is szabálysértési eljárás indult. A szabálysértési hatóság a bizonyítási eljárás lefolytatása után a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 219.§ (1) bekezdése szerint minősülő a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés miatt [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ellen indult eljárást a Szabs. tv. 83.§ (1) bekezdés a) pontja alapján –mivel a cselekmény nem szabálysértés- megszüntette. Ugyanakkor engem a szabálysértési hatóság az eseménnyel kapcsolatban a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a Szabs. tv. 219.§ (1) bekezdése szerint minősülő a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés, valamint a KRESZ 58.§ (3) bekezdésébe ütköző és a Szabs. tv. 224.§ (1) bekezdése szerint minősülő a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt 50.000,- forint pénzbírsággal sújtott és 102.870,- forint szabálysértési költség megfizetésére kötelezett.

Álláspontom szerint a szabálysértési hatóság baleseti felelősségemet objektív adatok, bizonyítékok hiányában állapította meg, míg [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vonatkozásában annak ellenére szüntette meg az eljárást szabálysértés hiányában, hogy az eljárás során kirendelt igazságügyi műszaki szakértői vélemény szerint objektív adatokkal, szakértői számításokkal igazolható, hogy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nem tett eleget baleset elhárítási kötelezettségének, mivel észlelési késedelem nélkül még nem erős fékezéssel is elkerülhette volna a balesetet. A bíróság is utalt a végzés indokolásában arra, hogy a szakértő véleménye szerint észlelési késedelem megállapítható [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vonatkozásában, a szabálysértési hatóság ezen szakértői megállapítás ellenére mégis megszüntette a vele szemben indult eljárást.

Fentiekre tekintettel álláspontom szerint a szabálysértési hatóság határozata is Alaptörvény ellenes, sérti az Alaptörvény XXIV. cikk. (1) bekezdésében és XXVIII. cikk

(7) bekezdésében meghatározott jogokat, mert a határozat részrehajló, az eljárás megszüntetése vonatkozásában az indokolás ellentmondásos és hiányos, valamint a feleségem részére nem biztosított jogorvoslati lehetőséget a Szabs. tv. 98.§ (1) bekezdése alapján, mivel részére a Szabs. tv. 95.§ (2) bekezdése alapján nem kézbesítette a jogerős megszüntető határozatot. A szabálysértési hatóság határozata álláspontom szerint azért részrehajló, mert annak ellenére szüntette meg az eljárást [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ellen szabálysértés hiányában, hogy a szakértői vélemény alapján megállapítható volt, hogy nem tett eleget a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott baleset elhárítási kötelezettségének. Az eljárás megszüntetése vonatkozásában a Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e) pontjában előírt indokolási kötelezettségének pedig azért nem tett eleget, mert határozatának indoklásában utalt a szakértői véleményre, miszerint a VW jármű vezetője ([REDACTED] [REDACTED]) időbeni észlelés esetében még nem erős fékezéssel elkerülhette volna a balesetet, de ezzel szemben az indokolás semmilyen utalást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy e szakértői megállapítást a szabálysértési hatóság miért hagyta figyelmen kívül. Álláspontom szerint a közlekedési balesetben a Szabs. tv. 54.§ (1) bekezdése alapján feleségem sértettnek minősül, így az eljárás megszüntetése ellen panaszjoga van.

A szabálysértési hatóság határozata ellen meghatalmazott képviselőm útján kifogással éltem, amely alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. október 1. napján megtartott nyilvános tárgyalás után szóban kihirdette a jogerős végzését.

Az eljáró bírósági titkár a végzés szóbeli indoklásakor előadta, hogy a baleseti felelősség vonatkozásában a bíróság elfogadta a kifogásban előadott érveket, a bíróság szerint sem állapítható meg terhemre a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjának a megszegése, ezzel a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés sem, ezért a bíróság a szabálysértési hatóság által terhemre rótt két szabálysértési cselekmény közül csak a KRESZ 58.§ (3) bekezdésének megszegésével elkövetett a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés vonatkozásában állapította meg a felelősségemet.

A bíróság írásba foglalt jogerős végzését a szabálysértési hatóság útján 2015. november 9. napján kézbesítette részemre, így valójában ekkor vált előttem ismertté, hogy a bíróság a végzés rendelkező része szerint a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés miatt ellenem indult eljárást valójában nem szüntette meg, hanem e magatartásomat átminősítette a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértésnek.

4. A kifogást elbíráló bíróság jogerős végzésének rendelkező része szerint a bíróság a közúti közlekedés rendjének megzavarása és a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés miatt ellenem indult eljárásban a szabálysértési hatóság határozatát akként változtatta meg, hogy a magatartásomat a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú szabálysértésnek minősítette, a kiszabott 50.000,- forint pénzbírságot 25.000,- forint pénzbírságra mérsékelte. Egyebekben a szabálysértési hatóság határozatát hatályban tartotta.

A bíróság fenti döntése értelmében az eljárás tárgyát képező közúti közlekedési baleset okozásával összefüggésben a szabálysértési hatóság által terhemre rótt a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértést átminősítette a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértésnek.

A bíróság a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértésem átminősítését nem indokolta meg. Ezzel ellentétben a bíróság a végzés indokolásában leszögezte, hogy terhemre a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjának megszegését, ezzel a Szabs. tv. 219.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés elkövetéséért a felelősségemet nem lehet megállapítani, így a bíróság kizárólag egy cselekmény -KRESZ 58.§ (3) bekezdésébe ütköző és a Szabs. tv. 224.§ (1) bekezdése szerint minősülő a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés- vonatkozásában állapította meg a felelősségemet.

A közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés törvényi tényállása a Szabs. tv. 224.§ (1) bekezdése szerint: „Aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendeletben (a továbbiakban: KRESZ) meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.”

A közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés törvényi tényállása keretdispozíció, amelyet a KRESZ rendelkezései töltenek ki tartalommal.

A kifogást elbíráló bírósági végzés a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértésem átminősítésének sem az okát nem tartalmazza, sem azt, hogy a baleset okaként milyen KRESZ szabályt szegtem meg.

A Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e) és f) pontja előírja, hogy a szabálysértési határozatnak tartalmaznia kell rövid indokolást, utalva a megállapított tényekre, az ezek alapjául szolgáló bizonyítékokra, továbbá a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása során figyelembe vett körülményekre; utalást az érdemi döntés alapját képező jogszabályra;

Álláspontom szerint a bíróságnak a végzés indokolására tekintettel a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés miatt ellenem indult eljárást a Szabs. tv. 83.§ (1) bekezdés bc) pontja alapján meg kellett volna szüntetni, a Szabs. tv.

116.§ (2) bekezdése alapján pedig rendelkeznie kellett volna arról, hogy a szabálysértési költség a Szabs. tv. 92.§ (4) bekezdése alapján az államot terheli. Tekintettel arra, hogy a bíróság a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés vonatkozásában nem az eljárás megszüntetéséről, hanem a magatartás átminősítéséről rendelkezett, ezért a Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e) és f) pontja alapján a végzésének utalást kellett volna tartalmaznia azokra a megállapított tényekre, amelyek alapján a bíróság a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértésemet átminősítette a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértésnek, valamint –figyelemmel arra, hogy a szabálysértés törvényi tényállása keretdiszpozíció- utalást kellett volna tartalmaznia arra is, hogy a baleset bekövetkezésével okozati összefüggésben a szabálysértési hatóság által terhemre rótt KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjának megszegése helyett milyen KRESZ szabályszegést állapított meg terhemre a bíróság. Ugyanis a bíróság jogerős végzése egyértelműen tartalmazza, hogy a bíróság terhemre a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjának megszegését nem állapította meg.

A fentiekre tekintettel álláspontom szerint a bíróság a kifogás elbírálásáról Alaptörvény ellenes határozatot hozott, mert a szabálysértési hatóság által terhemre rótt a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértésre átminősítő döntését a Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e) és f) pontjában foglaltak szerint nem indokolta meg, így megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogomat.

5. Azért fordultam az Alkotmánybírósághoz, mert a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.22.380/2015/3. számú jogerős végzése ellen nincs helye más rendes jogorvoslatnak. Rendkívüli jogorvoslatként a végzés kiegészítésére irányuló indítványt nyújtottam be, de azt, mint perújítási kérelmet a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 11.Szpi.38/255/2015/2. számú végzésében elutasította. A bíróság döntését azzal indokolta, hogy a kérelemben felhozott indokok egyike sem felel meg a szabálysértési törvényben nevesített perújítási oknak.

A perújítási kérelmet elutasító bírósági végzés ellen fellebbezéssel éltem, azonban a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 27.Szef.84/2015/2. számú jogerős végzésében a perújítási kérelmet elutasító bírósági végzést hatályban tartotta. A másodfokú bíróság döntését azzal indokolta, hogy a perújítási kérelemként értékelhető indítványomban nem nevesítettem olyan körülményt, ami a törvény taxatív felsorolásában szereplő perújítási okként lenne értékelhető. A másodfokú bíróság végzésében utalt arra, hogy a rendkívüli jogorvoslatot a törvény szűk körben biztosítja, így nem támadható a cselekmény törvénysértő minősítése, a szabálysértési törvény szabályainak megsértésével kiszabott törvénysértő büntetés sem.

Mindezekre tekintettel kérem a Tisztelet Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomnak adjon helyt, és a Pesti Központi Kerületi Bíróság fenti kifogást elbíráló jogerős végzését semmisítse meg.

Kelt: 2016. január 4.

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. 01802/563-15/2014. szabs. határozat
3. 13.Szk.22.380/2015/3. számú végzés a kifogás elbírálásáról+ boríték
4. 11.Szpi.38.255/2015/2. számú végzés a perújítási kérelem elutasításáról
5. 27.Szef.84/2015/2. végzés a 11.Szpi.255/2015/2. számú végzés hatályban tartásáról